

JazzButlletí

novembre desembre 2023 Publicació de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya

162

Big bands a Catalunya · Estatut de l'Artista: balanç i entrevista a Javier Andrade · **Peter Delphinich, in memoriam** · Jazz als ateneus · **Jornades ACM: entrevista a Marc Ayza** · Anuari SGAE · **Novetats discogràfiques**

AUTORS I AUTORES, paisatge sonor d'un país

societat general d'autors i editors

fundació **sgae**

Sumari

Objectius AMJM / Crèdits	4	Big Bands a Catalunya	11
Editorial	5	Jazz als ateneus	17
Anuari SGAE	6	Jornades ACM: entrevista a Marc Ayza	18
Estatut de l'Artista: estat de la qüestió	7	 Novetats discogràfiques	20
Estatut de l'Artista entrevista a Javier Andrade	8	Serveis i empreses en conveni	22
Peter Delphinic, in memoriam	10	Fes-te soci	24

EDICIÓ I DIRECCIÓ AMJM
 REDACCIÓ MARTÍ FARRÉ SENDER
 COORDINACIÓ ÀNGELS CIVIT FONTS
 COMISSIÓ EDITORIAL GUILLEM ARNEDO GAUTE, MARTÍ CARRASCO
 CASACUBERTA I DICK THEM HARTMANN
 DISSENY I MAQUETACIÓ MARIANA MILEI VILA
 CORRECCIÓ JORDI CASTELLS ROCA
 DIPÒSIT LEGAL B-3.600/94
 IMATGE DE LA PORTADA: OLIVER ADELL TORNE
 COL·LABOREN A JB 162: GABI GÓMEZ, LEO HIPAUCHA

L'AMJM NO S'IDENTIFICA NECESSÀRIAMENT AMB LA TOTALITAT DE LES OPINIONS
 EXPRESADES EN ELS ARTICLES DE COL·LABORADORS QUE RECULL AQUESTA PUBLICACIÓ.

JUNTA DIRECTIVA

PRESIDENT GUILLEM ARNEDO GAUTE
 VICEPRESIDENT MARTÍ CARRASCO CASACUBERTA
 SECRETARIA NOEMÍ OSORIO ÚBEDA
 TRESORER IGNASI TERRAZA TORRA
 VOCALS DICK THEM HARTMANN, PAU BOMBARDÓ ORIOL
 ADRIÀ CLARAMUNT NAVARRO, ROGER MIR ABELLA
 COL·LABORADORS ESPECIALS VICENS MARTÍN PIQUER
 NÚMERO DE SOCIS 285
 GERENT ÀNGELS CIVIT FONTS

COL·LABOREN:

L'AMJM FORMA PART DE:

AMJM
 ASSOCIACIÓ DE MÚSICS
 DE JAZZ I MÚSICA
 MODERNA DE CATALUNYA

PASSEIG COLOM, 6 · LOCAL 4 · 08002 BARCELONA
 TEL.: 93 268 47 36
 HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC:
 DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 H A 14 H
 amjm@amjm.org · www.amjm.org

Objectius de l'AMJM:

- ▶ **Representar i defensar els interessos professionals, econòmics, laborals, socials i culturals dels seus associats.**
- ▶ **Proporcionar serveis i assessorament als afiliats, especialment en qüestions jurídiques, econòmiques i de gestió.**
- ▶ **Fer promoció de la música i activitats dels socis**
- ▶ **Treballar i col·laborar amb altres entitats i institucions per a la promoció i millora de les condicions dels músics a Catalunya, Espanya i Europa.**
- ▶ **Estimular, donar suport, promoure i impulsar totes aquelles accions i iniciatives que vagin en benefici del col·lectiu de músics.**

2023 Estatut de l'Artista per començar i per acabar

Vam començar l'any amb un fortíssim impuls a l'Estatut de l'Artista amb l'aprovació de l'RDL 1/2023 en el qual es va aprovar la prestació especial d'atur per a artistes, tècnics i auxiliars, la compatibilitat de les pensions amb l'activitat artística i per últim una cotització especial per a artistes autònoms amb baixos ingressos. La valoració de les mesures en general és molt positiva, ja que suposen un pas endavant significatiu per al reconeixement de l'especificitat del treball artístic que tot el col·lectiu de treballadors de la cultura hem reclamat des d'abans de l'aprovació de l'informe de la subcomissió parlamentària per a l'elaboració d'un Estatut de l'Artista en el qual es feien 74 recomanacions al Govern per legislar aquesta "especificitat artística".

Tot i això, l'impacte i la valoració d'aquestes tres mesures per separat ens mostren que mentre que la prestació d'atur és una bona mesura, ja que s'ajusta raonablement a les necessitats i demandes negociades i la compatibilitat de les pensions amb el treball artístic és una gran fita, però el redactat final de la norma encara té massa ombres i punts que no queden clars en la seva aplicació. Hem de tenir en compte que la normativa de les pensions és complexa i àmplia i l'aplicació de la compatibilitat depèn totalment de la situació legal de cada pensionista. Per altra banda, no comprenem la cotització especial per a artistes autònoms, ja que només s'aplica a autònoms que tinguin uns rendiments nets anuals màxims de 3.000 euros, és a dir, 250 euros mensuals, a condició de pagar una quota mensual de 163 euros, és a dir, 1.956 euros anuals. Finalment, en l'àmbit fiscal s'han aprovat nous epígrafs per a les activitats artístiques i mesures que afecten la retenció de l'IRPF, però no mesures que modifiquin la norma de l'IRPF substancialment en matèria de tractament de rendiments irregulars i desgravacions, tal com demanava explícitament l'informe de la subcomissió.

A l'hora d'entendre aquestes mesures és important explicar com s'han negociat, i a l'AMJM ho sabem de primera mà, ja que ha sigut qui escriu aquestes línies qui ha tingut la responsabilitat de representar el col·lectiu dels músics associats, organitzats en la Unión de Músicos, en les negociacions amb la comissió interministerial de l'Estatut de l'Artista. La prestació d'atur es va

negociar amb el ministeri de Treball d'una manera coordinada, exhaustiva i arribant al detall de l'articulat. En canvi, amb el ministeri de Seguretat Social, només vam poder negociar a mitges la compatibilitat de les pensions amb el treball artístic. Ens va mancar tenir accés a les últimes versions del text legal, és per això que considerem que el text aprovat podria ser més clar i millor. La mesura que no vam negociar en absolut i que va aprovar el ministeri de Seguretat Social sense tenir en compte l'opinió de les associacions d'artistes negociadores va ser la cotització especial per a artistes autònoms. Amb el ministeri d'Hisenda no ens vam reunir en tot el 2023.

Per acabar l'any, per sorpresa de la majoria i a instàncies de Brussel·les (ja que l'Estatut de l'Artista era una de les mesures estructurals a realitzar per obtenir els fons europeus), en els dos últims RDL de l'any es van aprovar dues mesures més en l'àmbit de la representativitat sindical: la reducció a vint dies d'antiguitat a l'empresa per poder ser elegit representant sindical i la legitimació processal perquè les associacions d'artistes autònoms puguin actuar en processos judicials en nom dels artistes.

En aquest context, i un cop format el nou govern estatal després de les eleccions de juliol, la continuïtat del govern ens garanteix un punt de partida continuïsta, més tenint en compte que tant la ministra de Treball i vicepresidenta segona i el ministre de Cultura ja han expressat públicament el seu compromís per acabar d'implementar l'Estatut de l'Artista en aquesta legislatura. Celebrem aquesta determinació. Hem de tenir en compte que de moment ens situem lleugerament per sobre del 30% de les mesures aprovades de l'informe de la subcomissió i en especial trobem a faltar mesures significatives en matèria fiscal i per als autònoms de la cultura, que representen el 50% o més del col·lectiu d'artistes i treballadors culturals. Esperem que aviat es restableixin les negociacions i que aprofitem l'experiència guanyada durant la passada legislatura per aconseguir culminar l'Estatut de l'Artista.

Guillem Arnedo · President de l'AMJM

El sector de les arts va iniciar un procés de recuperació l'any 2022, segons l'Anuari SGAE

El sector de les arts a Catalunya passa per un bon moment, indica l'Anuari SGAE 2023 de les arts escèniques, musicals i audiovisuals, que es va presentar a Barcelona el 23 de novembre passat. Amb relació a l'any anterior, l'informe assenjala un augment significatiu durant 2022 del nombre d'espectadors (76%) de l'oferta de cultura en viu (23,8%) i de la recaptació (83,8%). Tot i que encara no s'ha arribat a les xifres globals de 2019, l'Anuari destaca el procés de recuperació iniciat després de la pandèmia.

Per arribar a aquesta conclusió, l'Anuari ha recollit i analitzat les principals xifres estadístiques que radiografien el comportament del sector cultural i els hàbits de consum durant l'any 2022 i la seva evolució en comparació a altres anys. En aquest sentit, ha emprat "desenes de milers de dades", assegura, amb fins a 354 gràfiques i taules estadístiques.

L'edició d'enguany inclou una anàlisi quantitativa i estructural de diversos sectors de la cultura a l'Estat, entre els quals el de la música popular —la música no clàssica—, amb dades segregades dels macrofestivals. També analitza la música enregistrada, l'emesa en ràdio, vídeo i televisió, i posa l'accent en les noves tecnologies, en els nous hàbits de consum i en els efectes de la pirateria.

Música popular en alça

Les dades sobre la música popular en viu revelen, segons l'estudi, que el nombre d'espectadors a l'Estat va augmentar un 51,4% respecte al 2021, la qual cosa es tradueix en una mitjana del doble d'assistents i una recaptació tres vegades superior. També, a diferència del bienni 2020-21, va haver-hi un increment del 7,5 en l'oferta de concerts i, fins i tot, una recaptació superior a la de 2019, d'un 10,3%. Això no obstant, les xifres d'assistents encara van ser un 11,8% inferiors a les del darrer any prepanidèmic.

A Catalunya, les xifres de 2022 són les següents: un augment del 29,4% dels concerts, una assistència duplicada i una recaptació el 123,8% superior a la de l'any 19. Ara bé, l'assistència encara va continuar estant per sota del darrer any prepanidèmic —un 8,8% menys. Amb tot plegat Catalunya va ser, segons l'informe, la tercera comunitat autònoma amb més concerts —les primeres van ser Madrid i Andalusia, respectivament—, i la que va recaptar més calés per venda d'entrades. Amb relació a la resta de l'Estat, Catalunya va oferir el 13,9% dels concerts de música popular, va concentrar el 17,1% d'assistents i el 19,2% de la recaptació.

Les xifres de jazz, blues i soul

L'Anuari desglossa un seguit de xifres vinculades al circuit de música en viu al marge dels macrofestivals, que aporten dades específiques sobre l'activitat jazzística durant l'any 2022, englobada en aquest

cas en la categoria de jazz, blues i soul. Així, sobre l'oferta de música en viu fora dels esdeveniments massius, l'estudi determina que només un 1,9% de concerts que van tenir lloc a Espanya durant l'any 22 van ser de jazz, blues o soul. A Catalunya aquesta xifra es redueix lleugerament a l'1,8% i està per sota del País Valencià (3,1%), La Rioja (3%), Navarra (2,9%) i les illes Canàries (2,6%).

En assistència a concerts de jazz, blues o soul és on Catalunya presenta la xifra més modesta: de tota l'oferta de concerts a banda dels grans festivals que es van celebrar al país, només un 1% dels espectadors va triar un concert de jazz. Això suposa menys de la meitat del percentatge d'assistents al conjunt d'Espanya (2,4%) i està molt per sota d'Astúries (9%), La Rioja (5%), el País Basc (4%), les illes Canàries (3,5%) i l'Aragó (3,1%), entre d'altres.

Si el nombre d'espectadors que van anar a sentir jazz a Catalunya va ser més aviat magre, segons l'Anuari, la recaptació, per contra, va ser més generosa que en altres parts de l'Estat —un 4% sobre el total d'entrades venudes a Catalunya—, xifra només superada per l'Aragó (7,5%) i Navarra (4,5%).

Finalment, l'estudi també analitza el mercat discogràfic i arriba a la conclusió que només un 12,3% de la música enregistrada al conjunt de l'Estat es va despatxar en format físic durant l'any 22. Entre els cinquanta discos més venuts, no n'hi havia cap de jazz, blues o soul, com tampoc entre els temes més radiats o al Top 50 de Spotify.

Estatut de l'artista: estat de la qüestió

Durant la primera meitat de 2023 van entrar en vigor les darreres grans mesures de l'Estatut de l'Artista, el conjunt de reformes legislatives que el Congrés dels Diputats ha aprovat els darrers anys per millorar les condicions laborals, fiscals i de Seguretat Social dels

treballadors de les arts. Des dels inicis de la seva tramitació, l'AMJM ha participat activament en els treballs parlamentaris —com a part de la Unió de Músicos— i ha observat amb deteniment el conjunt de regulacions que s'han aprovat i les que no.

Què s'ha fet

- ✔ Contracte artístic de duració determinada
- ✔ Inclusió dels tècnics al Règim General Artistes
- ✔ Prestació d'atur especial per a artistes i tècnics
- ✔ Compatibilitat de les pensions amb l'activitat artística
- ✔ Quota especial per a artistes autònoms amb baixos ingressos
- ✔ Alta en períodes d'inactivitat en el Règim General Artistes
- ✔ Rebaixes en la retenció de l'IRPF per a artistes
- ✔ Creació d'un nou epígraf de l'IAE per a compositors, lletristes, adaptadors i arranjadors
- ✔ Rebaixa de l'IVA per a autònoms intèrprets en algunes situacions
- ✔ Exempció de cotització de dietes i km per als músics en el Règim General Artistes
- ✔ Reducció a vint dies d'antiguitat a l'empresa per poder ser elegit representant sindical
- ✔ Legitimació processal perquè les associacions d'artistes autònoms puguin actuar en processos judicials en nom dels artistes

Què queda per fer

- Millorar la cotització especial per autònoms artistes amb ingressos baixos
- Millora i extensió de la compatibilitat de les pensions amb l'activitat artística
- Prestació de cessament d'activitat per artistes autònoms
- Millora de la prestació de maternitat i lactància per a autònoms
- Reconeixement de les malalties professionals dels artistes
- Reconeixement de les transicions professionals
- Tractament específic de l'IRPF per les rendes irregulars
- Deduccions d'IRPF dels artistes
- Deduccions d'IVA dels artistes
- Completar la reforma del RD1435/1985

Javier Andrade: “la pràctica totalitat de les mesures proposades al congrés conserven el seu sentit”

© Cedida

Javier Andrade Cabello, advocat especialitzat en Dret Tributari i Propietat Intel·lectual, és un dels grans coneixedors a l'Estat en els aspectes legals del sector professional de les arts. Andrade va representar la Unión de Músicos —de la qual forma part l'AMJM— en les diverses taules que van tenir lloc al Congrés dels Diputats per l'adopció de l'Estatut de l'Artista.

L'any 2018, el Congrés dels Diputats va aprovar per unanimitat l'informe de la subcomissió de Cultura per a l'elaboració d'un Estatut de l'Artista. Vostè va ser part activa d'aquella subcomissió, podria parlar-nos de la seva participació?

La subcomissió va fer durant 15 mesos un treball

intens amb 24 sessions de treball i compareixences, a banda de reunions col·laterals amb nombroses associacions representatives del sector. L'objectiu de tot plegat era prendre el pols als problemes i necessitats existents i rebre propostes de solucions. En el marc d'aquells treballs, vaig tenir l'honor de comparèixer davant la subcomissió en representació de la Plataforma en Defensa de la Cultura. Amb Javier Campillo com a president, la Plataforma havia liderat el procés previ de formació d'aliances i de coordinació entre associacions, i també de petició als diferents grups polítics.

L'informe de la subcomissió, de 2018, elevava un seguit de mesures en matèria laboral, fiscal i de Seguretat Social, quina valoració fa d'aquelles mesures? Continuen sent vigents a hores d'ara o caldria modificar-ne algun aspecte?

L'informe mereix una valoració molt positiva, ja que aborda amb profunditat i extensió una anàlisi de la problemàtica i la necessitat de modificacions per adaptar les normes de les matèries citades a les particularitats dels professionals de la cultura (en concret, la intermitència de la seva activitat i l'extrema variabilitat dels seus ingressos). A més, té el valor afegit —essencial, des del meu punt de vista— d'haver estat aprovat per unanimitat pels grups parlamentaris del Congrés, com hauria de ser normal, però que ja aleshores va constituir un fet excepcional.

La pràctica totalitat de les mesures proposades conserva el seu sentit. Això sí, hi ha alguna problemàtica del sector que apareix contemplada en l'informe i que també s'hauria d'abordar (per exemple, la deducció a l'IRPF per a més partides de les que contempla l'informe, o l'aplicació d'un tipus reduït d'IVA en la compra d'instruments musicals).

Aquelles mesures van començar a implementar-se el desembre de 2018. Després va arribar la pandèmia i la consegüent paràlisi legislativa. Finalment, l'any 2021 el ministre Iceta va posar en marxa la Comissió Interministerial per a l'Estatut de l'Artista. Quina opinió li mereix aquella comissió i la tasca que ha dut a terme d'aleshores ençà?

Al sector hi ha un cert sentiment de desencís com a conseqüència, crec, de dos fets: en primer lloc, una idea inicial equivocada, ja que molta gent va creure, quan es va aprovar l'informe el setembre de 2018, que es tractava de mesures ja vigents, quan en realitat no deixava de ser un simple informe amb propostes per ser abordades —o no— pel legislador; i, en segon lloc, cal indicar la lentitud amb què avança el ritme d'implementació de la normativa efectiva sobre les mesures proposades. S'ha de reconèixer que el ministre Iceta va prendre la decisió política d'impulsar la implementació de les mesures, i que, a través de la Comissió Interministerial, s'han produït avanços rellevants en l'últim any i mig.

En aquella comissió, vostè va participar en representació de la Unión de Músicos, què destacaria de les negociacions amb l'Administració i la resta d'associacions del sector?

Des del Ministeri de Cultura, el ministre i el seu equip s'han bolcat a fer esforços... tot i que el principal inconvenient, a parer meu, ha estat que el ministeri impulsor (el de Cultura) no té competències amb relació al gruix de matèries afectades (laboral, fiscal i de Seguretat Social). Per altra banda, el grau d'implicació, tècnica i política, de la resta de ministeris ha estat desigual: molt destacat el de la ministra de Treball, Yolanda Díaz, i especialment molt inferior el de la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero.

Pel que fa als treballs i negociacions, he de dir que, des de les diverses taules de treball, hem pogut exposar la problemàtica i les nostres propostes de solució directament als alts càrrecs (secretaris d'Estat, directors generals, etc.) i als funcionaris de més alt grau i coneixements; tot plegat, en el marc d'un diàleg sincer i un intercanvi d'informes i propostes tècniques. Ara bé, també recordo que es van produir dos o tres moments de gran tensió en els quals, el desig del Govern d'aprovar alguna mesura amb urgència i sense haver consensuat prèviament els textos amb nosaltres, va provocar moments de corredisses, de gestions d'última hora. En algun cas, com ara el de la regulació de la compatibilitat entre la percepció de pensions i la realització d'activitats artístiques, ens sentim en part decebuts. Malgrat haver-hi voluntat política, de disposar el Govern de tota la informació i les propostes concretes de redacció dels textos normatius, i d'haver-se dictat, no una, sinó dues regulacions sobre aquesta matèria, encara avui hi ha dubtes i llacunes que cal aclarir i completar.

També vull fer esment de l'esperit de col·laboració i consens amb què, en general, hem treballat les diferents associacions representatives del sector i els seus representants a les taules, com ara la

Unión de Músicos i el seu president, Guillem Arnedo, contractant assessors i informes tècnics dels quals se'n beneficia el conjunt del sector.

Avui dia s'ha aprovat un 30% de totes les propostes que va recomanar la subcomissió parlamentària, què opina d'aquestes mesures? Hi ha, a parer seu, alguna que en destaquï per damunt de les altres?

La Unión de Músicos ha fet un quadre de seguiment. Amb una anàlisi objectiva, ha determinat que, de les 75 mesures proposades a l'informe de la subcomissió, estan en vigor 20 (un 26,67%), i si comptem les dues mesures addicionals, adoptades en els recents reials decrets llei 6/2023 (legitimació processal a associacions professionals del sector artístic i cultural) i 7/2023 (potenciació de representativitat sindical per a treballadors per compte aliè del sector cultural), sumen 22 mesures en vigor (un 29,33% del total). El semàfor “oficial” del ministre Iceta diu una altra cosa, però creieu-me que les dades que us he indicat són les reals.

De les mesures adoptades destacaria les següents: 1.- Cotització en situació d'inactivitat per a artistes treballadors per compte aliè. 2.- Compatibilitat de la pensió de jubilació amb els ingressos derivats de l'activitat artística realitzada per compte propi o aliè 3.- Nova prestació d'atur adaptada a la intermitència del treball artístic per compte aliè.

De les mesures que queden per implementar, quines troba que són més necessàries i/o urgents?

Sens dubte, les mesures fiscals, matèria en la qual, més enllà de la recuperació de l'IVA reduït al 10% (en termes, a més, que no suposen un total compliment de l'informe), únicament s'han adoptat mesures purament cosmètiques, com la creació de nous epígrafs de l'IAE i la reducció d'algun tipus de retenció a compte de l'IRPF (fet

que no suposa una rebaixa fiscal real: allò que es reté de menys a l'hora de cobrar, quan es fa declaració de la Renda, s'ha de pagar de més o obtenir una devolució inferior).

També és urgent avançar en mesures específiques de la Seguretat Social pels treballadors autònoms de la cultura.

I de les altres mesures ja implementades, encara resten pendents qüestions importants per aclarir i completar (en especial, en matèria de compatibilitat), i per modificar (per exemple, en la cotització específica per a autònoms de la cultura, que va ser aprovada pel ministre Escrivà sense consensuar-la amb el sector i en uns termes que la fan pràcticament inservible, ja que limiten el seu àmbit d'aplicació als artistes que aconsegueixin ingressos inferiors a tan sols 3.000 € anuals).

Des del sector, molts creiem que les mesures dirigides als treballadors de la cultura per compte aliè estan molt desenvolupades, però no tant per als treballadors autònoms, que trobem que són molt escadusseres. Per què existeix aquesta diferència de tracte per part de l'Administració?

Coincideixo amb la vostra apreciació. Segons el meu parer, s'ha aconseguit un més gran avenç en les mesures laborals perquè la ministra de Treball ha defensat amb força l'Estatut de l'Artista. En canvi, el ministre Escrivà s'ha implicat menys i, en algun cas, ha aprovat mesures no consensuades amb el sector.

Com a advocat especialista en temes artístics, quin creu que ha de ser el paper de les associacions de músics davant l'Administració?

Crec que les associacions han de continuar amb la tasca d'acostament, exposició, negociació, reivindicació i, si escau, crítica, que estan duent a terme els darrers anys. La Unión de Músicos n'és un bon exemple.

Peter Delphinich, in memoriam

Gabi Gómez

El passat 12 de setembre ens va deixar Peter Delphinich, saxofonista, bigbandista, arranjador, mestre de mestres; un músic erudit a qui molts dels jazzistes més rellevants del país deuen el seu mestratge. No en va, va ser un dels fundadors del Taller de Músics, a on va establir el model pedagògic, conjuntament amb Mario Lecaros. D'origen germànic, es va establir a Catalunya a començaments dels 70, a on va fer carrera en formacions com ara la Jai Jazz Banda o el seu propi quartet. El company Gabi Gómez, bateria que va compartir escenari amb Delphinich als anys 90 i primers 2000, li dedica una semblança.

La primera vez que alguien me habló de la AMJM y de la importancia de estar asociado, como músico, y más si cabe, como músico de jazz, fue Peter Delphinich, hace muchos años. Yo tuve el gusto de tocar con él en Happy Times Jazz Project, allá por el año 96-97, junto a Emilio Ruíz, Jordi Jornet, Pedro Pablo Pueyo, Carles y Agustín. Delphinich había recorrido media Europa y parte de la península, y había sido uno de los primeros profesores del Taller de Músics. También había participado en numerosos seminarios, incluso con Thad Jones. Era, sin lugar a dudas, uno de los pioneros del jazz en Barcelona y Cataluña.

En cada ensayo, aparecía con varias cintas de casete, dónde me grababa muchos discos. Me insistía en escuchar a Billy Higgins y en que fuese a ver a Enrique Heredia. En aquella época, ensayábamos los lunes de 4 a 8 y descansábamos 15 minutos de reloj para tomar un café. Delphinich traía siempre las partituras bien hechas y, si alguna vez yo no tocaba lo que debía, se acercaba a mí y, con la mano al hombro, decía: “A ver si me he equivocado escribiendo la partitura,” y al cabo de un rato: “No, no me he equivocado.” Entonces, daba dos palmadas y, desde el respeto y el cariño, pero con rigor, me invitaba a leer bien.

Peter era un entusiasta, ponía la vida en cada ensayo, en cada charla, en cada concierto... lo daba todo y tenía siempre la actitud de maes-

tro, porque sabía más que todos nosotros. Y seguía dedicando cada día a tocar, a practicar, a escuchar jazz.

Hace pocos años, le pedimos que nos dirigiese en la Big Band.Cat, que luego pasó a llamarse Big Band Begues. Aceptó encantado y consiguió que sacáramos un buen sonido, como si se tratara de un único instrumento. Le gustaba mucho trabajar por secciones y detenerse en pasajes en concreto, de ocho o dieciséis compases, para precisar dónde podía haber desajustes. Peter nos lanzó y llegamos a actuar en varios lugares, entre otros en el 33 Festival Jazz Terrassa. Allí, durante el concierto que dimos en la Nova Jazz Cava, tuvo la ocasión de charlar con Juan Claudio Cifuentes, otro grande, quizás el más importante divulgador del jazz en la península.

Peter y su mujer, la actriz Pepa Calvo, representan una parte importante de la escena cultural barcelonesa, o catalana; dos de esos personajes que, sin acaparar portadas o espacios culturales en el telenoticias o en los periódicos —más preocupados por Shakira y su ex futbolista—, han ocupado una parte muy importante en la vida de muchos músicos, alumnos y compañeros, tales como Josep Maria Farrás, Pere Soto, Antonio Narváez, Alfons Carrascosa, Joan Chamorro, Fredrik Carlquist, Gaby Ardèbol y un largo etcétera.

¡Te recordamos, Peter!

Big Bands a Catalunya: De l'entusiasme al camí costerut

Martí Farré

Barcelona Jazz Orquestra + Terell-Stafford.

N'hi ha de tota mena: d'àmbit local o no, professionals, d'alumnes de grau superior, d'estudiants però amb vocació professional, de repertori clàssic, modern, d'autor, de jazz manouche, folk, groove, ska... fins a vora una cinquantena, repartides per tota la geografia catalana. I la història del bigbandisme al país ve de lluny: de la Demon's Jazz i l'orquestra del Hot Club de Barcelona, als anys 30, a la gairebé novella Barcelona Arts Orchestra, passant per formacions com les dels mestres Lluís Rovira, Bernard Hilda, Ramón Evaristo o la del Sindicat de Músics, dirigida per Francesc Burrull; o la del Taller de Músics, a mitjans dels 80, comandada per Ze Eduardo i amb Tete Montoliu com a convidat especial —i l'únic disc que va enregistrar amb big band—; o la Barcelona Jazz Orquestra i la Big Band Jazz Terrassa, amb trajectòries de traca i mocador. “Hi ha un substrat artístic, cultural i creatiu en l'àmbit de les big bands a Catalunya des de fa dècades”, confirma el guitarrista Vicens Martín, director de la Vicens Martín Dream Big Band; un substrat artístic que té el seu origen en una tradició històrica, indissociable a l'esdevenir del jazz a casa nostra.

SECCIÓ 1: A GRANS TRETS

El cuquet per participar de la big band comença a l'escola. “Des del punt de vista didàctic i pedagògic, és un dels moments importants de la vida d'uns estudiants especialitzats”, explica Joan Sanmartí, guitarrista, *bandleader* i responsable dels estudis de jazz a l'ESMUC. “Com a experiència formativa és fonamental”, afegeix Lluc Casares, professor a l'ESMUC i director de la Big Band de l'ESEM, al Taller de Músics.

El planter

En l'actualitat, l'escola del carrer Lepant compta amb dues big bands, una per a cada quadrimestre de curs, i dos directors: Eladio Reinón i Lluís Vidal. Com a fet excepcional, hi ha l'ESMUC Jazz Project, una formació dinàmica, adaptada a cada un dels projectes monogràfics, anuals, que s'estrenen a l'Auditori pels volts de gener. En aquests concerts de vida efímera —sovint no passen de l'estrena— és costum barrejar-hi instrumentació de jazz, clàssica i, fins i tot, de música tradicional. La direcció és coral i, com a fet significatiu, en els arranjaments i en les peces d'autoria pròpia s'hi entreveu la personalitat dels directors: Lluís Vidal, Joan Díaz, Joan Munné, Francesc Capella, Joan Sanmartí i altres.

El Project ha presentat deu sessions. L'Original Jazz Orquestra (OJO), en aquest cas del Taller de Músics, n'ha fet vora una quarantena des que va néixer l'any 1984 com a Big Band del Taller de Músics. L'escola del Raval i Sant Andreu és pionera al país en l'impuls i creació de big bands formades pels millors estudiants i amb vocació de viure l'experiència professional. No en va, el Taller de Músics és l'única escola que compta amb una oficina de management per promoure la contractació de la seva big band principal, l'OJO, dirigida per David Pastor.

“L'Original Jazz Orquestra Taller de Músics (OJO) neix a partir de la idea de crear un àmbit que permeti a l'autor d'avantguarda disposar d'una big band per dur a terme i presentar els seus treballs”, diuen al seu web, i el cert és que s'ha tutejat amb artistes tan diversos com ara Santiago Auserón —amb qui van guanyar un Premi Enderrock—, Big Mama Montse, Mala

Rodríguez, Susana Sheiman o Jorge Pardo. Però l'OJO no és l'única gran formació del Taller de Músics. Hi ha també la **Taller de Músics Young Big Band**, la **Big Band de l'Escola Superior d'Estudis Musicals (ESEM)** i, a l'Espai Sènior, la **Nova Big Band**, a banda de promoure formacions grans, com ara la **Micaela Chalmeta Big Band**.

També a Ciutat Vella, el **Conservatori del Liceu** presenta quatre grans formacions adscrites al departament de Jazz i Moderna: **Liceu Gran Ensemble**, dirigida per **Toni Vaquer**; **Liceu Blam Collective**, amb **Pedro Campos** i **Alex Dee**; **Liceu Jazz Grup**, comandat per **Bill McHenry**, i **Liceu Big Band**, dirigida per **Sergi Vergés**. Ara fa un any, en declaracions a *Núvol*, **Gonzalo del Val**, cap del Departament de Jazz i Moderna, concebia les grans formacions com “un espai en el qual els alumnes treballen setmanalment amb el professorat”. També explicava que els integrants no poden ser-hi més d'un any.

Vergés confirma la mobilitat continuada de la seva big band i considera aquest fet “un alicient” però també “una trava”, ja que, “quan comença a sonar, s'ha de tornar a començar”. Ara bé, també “forma part del repte”, diu, perquè la Liceu Big Band té “un rol pedagògic”, aclareix, la finalitat de la qual és “tocar arranjaments que a la vida real no són fàcils de fer”, és a dir, que no sovintegen en les programacions d'orquestrades de jazz. Com les orquestrades de l'ESMUC, les del Liceu amb prou feines actuen més enllà de l'equipament escolar. **Sanmartí** ho atribueix al fet mateix de confegir un conjunt en certa manera efímer, amb data de caducitat un cop s'ha estrenat l'espectacle de cada any.

Liceu Big Band + Richard Bona.

No passa el mateix amb la **Sant Andreu Jazz Band (SAJB)**, un grup que el seu director, **Joan Chamorro**, deslliga de la dicotomia entre formacions d'estudiants i professionals. “Som una big band en què la gent aprèn a tocar, a improvisar, a tocar en conjunt a un nivell alt, que ens permet fer concerts i variar repertori cada any; no té res a envejar a cap big band professional”, explica, i afegeix: “Si és professional o no, no m'importa, el que m'interessa és que es pugui gaudir de la música.”

De formacions vinculades al procés formatiu n'hi ha més a Catalunya, com per exemple la **Fredi's Jazz Band**, a Matadepera, o **The Django Orquestra Academy**, a l'Hospitalet de Llobregat, relacionada amb una de les formacions grans més originals del mapa de big bands al país: **The Django Orchestra (TDO)** (per a la resta, vegeu la pàg. 16).

Especialitzades, d'autor, locals...

Certament, en l'àmbit estrictament professional, la profusió d'orquestrades especialitzades com ara la **TDO** és constant. En aquest cas, es tracta d'una iniciativa pionera, impulsada pel guitarrista de jazz manouche **Albert Bello**, professor de l'**Escola Municipal de Música – Centre de les Arts (EMMCA)** de l'Hospitalet. “Vaig adonar-me que molta de la feina que faig com a pedagog sobre el jazz manouche no deixa de ser jazz, i volia incorporar tot aquest repertori a la formació de big band”, diu, per explicar els orígens d'una formació amb una instrumentació singular —“volia donar veu al violí de

Sant Andreu Jazz-Band, celebració 15 aniversari.

Rufaca Folk Jazz Orchestra.

Stéphane Grappelli amb una formació de secció” — i amb un treball previ que no existia fins llavors: l'escriptura d'arranjaments de jazz manouche per a big band, tasca per a la qual compta amb la complexitat de **Sergi Vergés**.

El trombonista **Vergés**, instal·lat en un petit poble dels Pirineus, va posar en marxa ara fa uns anys la **Rufaca Folk Jazz Orchestra**, una formació que adapta al llenguatge de big band part del repertori de la música tradicional catalana. A cavall del folk i el jazz, la Rufaca ha publicat el seu primer disc l'any 23, *Beatus Ille* (Seed Music). “La idea seminal consistia a portar a la formació de big band estàndard la música tradicional del Pirineu, i ja vaig sospitar que no seria un projecte qualsevol: seria el meu primer projecte personal”, relata el mateix **Vergés** al full promocional del grup.

Com a projecte personal hi ha també la **Vicens Martín Dream Big Band**, que atesora nou espectacles en deu anys d'existència. **Martín** assegura que el 90% del repertori és música pròpia o passada pel seu filtre. “La major part de la música me la invento, adequada al format de big band”, assegura, i defineix el seu projecte amb un “substrat de música laietana, mediterrània...”.

Amb arrels, en aquest cas, en la tradició de la big band hi ha la **Barcelona Jazz Orquestra (BJO)**, formació històrica amb un passat gloriós: fins a deu gires per any i amb concerts exitosos a Marciac i al Lincoln Center (Nova York), a banda d'actuar amb figures de l'altura de **Phil Woods**, **Frank Wess**, **Jon Faddis** i **Nicholas**

Payton, entre d'altres, i d'aconseguir una fita històrica en l'àmbit de les big bands a casa nostra: esdevenir “la primera big band professional estable de Catalunya”, en paraules del seu director, **Dani Alonso**. Entre finals dels 90 i primers dels 2000 va actuar amb regularitat a la sala Apolo, on va esdevenir una formació pionera en la celebració de sessions de lindy-hop.

En un altre extrem hi ha la **Barcelona Art Orchestra (BAO)**, amb només cinc anys d'història, però amb un plantejament fins a cert punt innovador en aquestes latituds, basat en la creació de repertoris en certa manera heterodoxos. **Lluç Casares**, un dels seus directors, defineix la formació com a un “punt mitjà entre la música de cambra i el jazz”. No en va, l'orquestra es reinventa cada cop que fa un espectacle nou.

En una línia similar, tot i que amb una instrumentació més pròpia de la big band, trobem **Girona Jazz Project**, banda veterana i pionera en l'adaptació del seu repertori a estètiques diverses i, sobretot, a la idiosincrasia del seu director o solista convidat: de **Guillermo Klein** a **Bob Mintzer**.

També juga a reinventar-se el **JazzGranollers Ensemble**, dirigit per **Joan Sanmartí**, formació híbrida a cavall del jazz, la contemporània i altres estils i amb combinacions sorprenents d'instruments. Per la seva banda, la **Big Band de Granollers** és coneguda per l'espectacle familiar “La Nora i el jazz”.

En una altra comarca, el Maresme, la **Big Band Jazz Maresme** s'ha tutejat amb figures com ara **Eric Alexander**, **Fabrizio Bosso** i **Francesco Cafiso**. De les comarques septentrionals també cal esmentar projectes avesats a l'àmbit del groove, **The Gramophone All Stars**, amb **Genís Bou** a la direcció, o a Barcelona i amb ritmes jamaicans, el **Drop Collective**. També n'hi ha d'especialitzades en blues i rock'n'roll: **Barcelona Big Blues Band**, habitual del Jamboree i amb **Ivan Kovacevic** d'alma mater, i **Los Mambo Jambo Arkestra**, amb **Dani Nel-lo** al capdavant.

Viatjant cap al sud, trobem la **Big Band de Begues**, al Baix Llobregat, comarca on també té la seva base d'operacions la **ContraBaix Big Band**. Ja a les comarques de Tarragona, hi ha la **TGN Big Band**, i a Lleida la **Ponent Big Band**, i a les terres de l'Ebre tenen com a buc insígnia la **Tortosa Big Band**.

Al marge de la geografia, i de la **Vicens Martín Big Band**, a Catalunya també sovintegen les big bands d'autor, com ara la d'**Alex Cassanyes**, l'**Smack Dab** o la de **Claudio Marrero**, anomenada **Big Eclectic Band** i amb orígens en les cèlebres WTF! Jam Session del Jamboree. “No ens tanquem en un únic gènere —diu **Marrero**— i treballem a partir de la tradició, de música electrònica, pop, urban, temes propis...”

SECCIÓ 2: NO TOT SÓN FLORS I VIOLES

Malgrat la immensa diversitat, creativitat i dinamisme del sector de les big bands a Catalunya, malauradament no tot són flors i violes, o més aviat el contrari.

Gestió complexa i amb pressupostos ajustats

“Per un cantó has de gestionar molta gent, i si ja és difícil a vegades gestionar un trio o un quartet, imagina’t amb 18-20 músics.” L’afirmació és de **Vicens Martín**. A diferència d’altres formacions grans, Martín fa amb la Dream Band tots els papers de l’auca: “Les altes i baixes, amb tot el cost que representen, i també les promes, la comunicació, i soc el *community manager*.” Amb un caixet d’entre 5.000 i 7.000 euros, “tot el que entra, surt”, assegura, i, malgrat tot, és un preu que sovint fa difícil la venda d’actuacions. “Pots anar de *cutre*, amb un preu superbaix i que la gent no cobri, perquè gaudeixen fent allò —i llavors encara pots treure algun bolo—, o pots intentar ser professional i mirar de pagar un catxet digne a tots els músics.”

Albert Bello va més enllà: “El caixet habitual —en el seu cas, també de vora 5.000 euros— no és just, no correspon ni a la feina ni al que seria la jornada laboral d’un músic”, i posa com a exemple un quartet professional que cobrés 350 euros. “No és proporcional el que paga un festival per un trio o un quartet a allò que paga per una big band”. Pel que fa a la desproporció entre el que es retribueix per determinades formacions —de jazz o no— i el que cobra una big band, **Sergi Vergés** diu: “Demano la mateixa pasta [que altra mena de formacions] per a un grup de 18 persones i no me la donen.”

Pel que fa a l’organització, **Joan Sanmartí** expressa el següent: “Quan treballes amb un grup gran, professional, sempre es diu que la música és l’art de les agendes.” També afirma que “quan escrius i conceps els projectes i l’orquestració, part de la feina també és pensar en termes de músic/hora.”

Pocs bolos?

“Podríem fer un Premi Enderrock al grup amb menys gires i me l’enduia còmodament”, diu amb ironia **Sergi Vergés** sobre la trajectòria de la Rufaca Folk Jazz Orquestra. “Hi ha molts ajuntaments que volen posar quotes de jazz en les seves programacions i els surt molt més barat program un quartet o un grup petit que una big band; no només pel caixet, sinó també per la fitxa tècnica”, apunta **Vicens Martín**, i coincideix amb altres col·legues en la dificultat de moure una formació que pràcticament només pot actuar amb una certa dignitat econòmica en festivals o grans escenaris. **Dani Alonso** jutja la minva d’actuacions en “un moment molt diferent de

fa deu anys”. “Als festivals els interessa portar noms supergrossos, de pop, i no fer jazz”, diu, i també considera que ara per ara “hi ha moltes ciutats que tenen la seva big band i es fa difícil trobar bolos”. Per **Albert Bello** “hi ha dues maneres de fer una big band: o tens una regularitat setmanal o, al final, quan fas un concert no és el millor concert”.

A banda de la SAJB, hi ha excepcions, com la Gramophone All Stars Big Band, amb una nodrida agenda de concerts. Per a **Lluc Casares** això es deu al fet “que no toquem jazz, fem el que ens dona la gana, però és molt ballable, molt popular”.

Ajuts suficients?

L’Institut Català de les Indústries Culturals convoca regularment una “Subvenció per a les activitats de les formacions musicals estables” a la qual es poden acollir les big bands de jazz professionals que compleixin un seguit de requisits: entre d’altres, tenir una ocupació principal que no sigui docent, dur a terme la seva activitat en una temporada que va de l’1 de setembre de l’any anterior al 31 d’agost de l’any en curs i fer un mínim de vuit actuacions durant aquella temporada, bàsicament a Catalunya. Per a **Vicens Martín**, es tracta d’un ajut que no respon del tot a la realitat de les big bands: “Estem competint amb orquestres simfòniques, de cambra, de música contemporània, cobles, corals, bandes, etcètera.” També es queixa del requisit de fer vuit concerts per temporada, que considera poc ajustat a l’activitat habitual de moltes big bands: “Si demanessin menys bolos per big band, podrien entrar als ajuts”, es lamenta.

Bello es queixa de “petits punts burocràtics que no tenen sentit”, i acaba amb una reflexió que, en certa manera, també comparteix **Sergi Vergés**: “Qui avalua el valor de les big bands que tenim al país?” Pel que fa a **Vicens Martín**, recorda les diferències entre big bands com la seva, d’autor, i les que reben ajuts d’administracions locals o estan directament integrades en pressupostos d’institucions, com ara les que pertanyen a escoles de música. També fa referència a l’aplicació Programa.cat i comenta el següent: “Si els percentatges d’ajuts per a big bands fossin més alts, almenys durant una temporada, facilitaríem la contractació de big bands a un preu raonable: per a l’ajuntament i per als músics.”

I amb tot plegat, hi ha diferències amb el sector de la clàssica? “Administrativament, laboralment i socialment hi ha un tracte diferent”, segons **Albert Bello**. **Sergi Vergés** va més enllà: “Hi ha una sèrie de coses a les quals no puc accedir perquè no toco Txaiovski”. A parer seu, els músics d’una orquestra simfònica sovint gaudeixen de més facilitats que els del jazz. Per la seva banda, **Alonso** creu que determinades dificultats també s’estenen al món de la clàssica —“a Berlín hi havia vuit orquestres i ara només en queden sis”—, però troba a faltar, i en això coincideix amb diversos col·legues, una big band amb condicions similars a moltes formacions clàssiques.

Cal una big band o orquestra nacional de jazz a casa nostra?

La immensa majoria dels bigbandistes amb qui hem parlat es mostren favorables a aquesta opció i posen com a exemple la **WDR Big Band**, a Alemanya. **Joan Chamorro** parla d’un intent, amb **Lluís Vidal** i **Joan Albert Amargós**, entre d’altres, de crear una big band nacional “que va quedar en un bolo”, recorda. “Si tenim una **OBC**, per què no podem tenir una big band, fent diferents repertoris, com passa amb la **WDR Big Band**?”, es pregunta. En aquesta línia, **Sergi Vergés** relata un intent amb el també trombonista **Albert Costa** per aconseguir-ho, “però no ens feia cas ni Cristó”, explica. Per a **Bello** “conceptualment” seria interessant, però “potser abans hauríem d’endreçar el panorama que tenim: espais, nombre de big bands...” L’hospitalenc apel·la a la desapareguda **Orquestra de Cambra del Teatre Lliure**, amb una història lligada a l’escena del jazz de l’època.

A l’estranger, la situació és diferent?

Si hi ha una formació que ha actuat diversos cops a l’estranger és la **SAJB**, que ha gaudit de condicions favorables per viatjar, segons **Joan Chamorro**. També ha hagut, però, de renunciar a determinats desplaçaments, per falta de pressupost. “Ara hem començat a treballar amb l’Institut Ramon Llull”, revela. **Albert Bello** coneix la situació de països com França, meca del jazz manouche, d’on destaca l’avantatge de mesures com la intermitència.

Si hi ha algú que coneix força l’escena europea, en aquest cas la neerlandesa, és **Lluc Casares**. El saxofonista barceloní assegura que a Holanda “la formació de big band està més arrelada que aquí en l’imaginari col·lectiu”. I sobretot, hi ha més regularitat: “Mira a les big bands que toquen allà cada setmana i després, les nostres”, declara. Ara bé, no tot és bufar i fer ampolles. “M’imagino que a tot arreu és igual, si no tens un estatus” (**Sergi Vergés**), o: “Fora de les iniciatives que siguin pròpiament professionals, la resta d’escoles [a l’estranger] tenen els mateixos problemes que nosaltres.” (**Joan Sanmartí**)

SECCIÓ 3: ENTRE LA DESESPERANÇA I LA PASSIÓ

“Gràcies a les escoles de Superior tenim grups que sonen molt bé, però no hi ha la mateixa trajectòria en locals i festivals, que és més aviat inversa”, segons **Dani Alonso**. Això i una col·lecció d’entrebancs, alguns descrits més amunt, sovint converteixen el *bigbandisme* en una activitat heroica: “Passem per un moment molt bo, però faltaria ajut per tirar endavant, inversió per fer festivals o per muntar big bands; hi ha un públic que es pot incrementar si veu big bands.” (**Joan Chamorro**); o: “Ara mateix hi ha un desfici de big

bands, un abans i un després de l’aparició dels graus superiors, però la feina de músic és més precària” (**Sergi Vergés**); o: “Tenim gairebé 50 big bands, però pregunta a 50 persones del carrer a veure si saben què és una big band.” (**Lluc Casares**); o, també **Lluc Casares**: “La big band potser es pot posar de moda, però el que no està de moda és que surti a compte.”

Es reclama regularitat en les actuacions —o simplement, tenir-ne més—, condicions laborals dignes, visibilitat, respecte, ajuts públics més ajustats... “Les big bands continuaran existint per l’ímpetu creatiu dels músics, però jo a vegades em pregunto per què matar-me tant, per què em passo tantes hores fent música, on em porta tot això”, confessa **Vicens Martín**. I així i tot, el mateix Martín sent la passió per continuar amb aquesta baluerna: “Als músics els agrada tocar en big bands.”

“La big band és la demostració de com, al final, la passió és el que acaba movent moltes coses”, diu **Albert Bello**, i **Claudio Marrero** apunta: “Les produccions són molt dures, però val la pena: quan soc al concert i sento el primer acord, penso que ho tornaria a fer milers de vegades.” Per a **Dani Alonso** “quan escolto Duke Ellington, Count Basie, Lionel Hampton... hi ha una força que m’empeny cap endavant, i quan escolto la meva big band, penso que déu-n’hi-do el que hem pogut fer aquí amb molt pocs recursos i amb músics catalans”. Encara més, per a **Sergi Vergés** “la gent que portem big bands parlem del nostre caramel: hi ha qui fa pasta i es compra cotxes i n’hi ha d’altres que fem big bands”. I, per si no n’hi hagués prou, “el fet de guanyar-me la vida amb això que ja m’emocionava quan tenia 15 anys, considero que és un èxit vital; a vegades em pessigo per dir-me que és veritat”, conclou.

The Django Orchestra.

Big Bands a Catalunya 2023: Cens Provisional

A continuació us presentem una llista de formacions grans al país, separada per demarcacions. L'hem anomenat 'Cens provisional' atès que és probable que ens hàgim oblidat d'alguna. Des d'aquí us convidem a fer-nos-ho saber.

Article

Bones notícies per al jazz al cycle ContraBaix

Leo Hipaucha Serenelli

Amb gairebé un quart de segle d'història, ContraBaix ha consolidat un circuit de jazz al Baix Llobregat, Barcelona i l'Hospitalet. Aquest curs, a més, ha arribat a un acord amb la Xarxa de Teatres d'Ateneus de Catalunya (XTAC) que ampliarà significativament el seu radi d'acció. Ens ho explica Leo Hipaucha, programador del cycle ContraBaix.

En aquests temps complicats de tancament de sales, la postpandèmia i la lleugera rapidesa a la qual ens sotmeten les xarxes socials, sempre és un plaer portar bones notícies.

Encara que sembli que ja poques coses es poden fer o que el mainstream fagocita qualsevol petita o noble empenedoria, ens trobem amb bones idees i l'empenta de la gent que fa cultura sense descans. Sobretot si del nostre estimat, i no sempre ben tractat, jazz es tracta.

Amb la seu central a Sant Feliu de Llobregat, a l'Ateneu Santfeliuenc, a ContraBaix aportem el nostre granet de sorra al jazz del nostre país, incansablement, amb moltíssima il·lusió i des de fa molt de temps. I per a explicar les bones notícies, fem abans una mica d'història.

ContraBaix és un cycle de música en directe que engloba diferents ciutats de l'àrea metropolitana de Barcelona i que, al llarg de les seves vint-i-tres edicions, ha organitzat més de sis-cents vuitanta concerts. Es tracta d'un

projecte musical enfocat al jazz en totes les seves versions (bebop, swing, blues, dixieland, jazz manouche, jazz fusió, etc.) amb l'objectiu de consolidar-se com a un agent actiu en la difusió i el suport a la música a Catalunya. Treballem des de fa més de vint anys amb la idea de construir una comunitat d'aficionats a aquest estil al voltant de l'àrea metropolitana.

Aquest any 2023 hem arribat, i fins i tot superat, les xifres d'aforaments amb una resposta increïble del públic, cada vegada més conscient de la importància de la música en directe i dels concerts de proximitat. Amb aquest marc de situació, i aquí s'aproxima el moment de les bones notícies, ens trobem amb la XTAC.

Gran xarxa

La Federació d'Ateneus de Catalunya (FAC), entitat que aglutina més de cent noranta entitats socioculturals d'arreu del país, va crear la Xarxa de Teatres d'Ateneus de Catalunya (XTAC) l'any 2015 amb l'afany de donar suport a les entitats federades en la gestió dels seus teatres, així com per ajudar a dinamitzar-ne la programació a partir de quatre grans iniciatives: la producció FAC, la programació coordinada dels teatres XTAC, les residències artístiques i el treball en xarxa. Amb el temps, la XTAC s'ha convertit en una eina clau de suport a la gestió de les entitats, oferint acompanyament i formació als programadors, així com una sèrie d'avantatges i descomptes econòmics en espectacles i en proveïdors. Un espai que promou l'intercanvi i l'aprenentatge permanent entre els teatres que en formen part, generant sinergies entre els espais i promovent aliances amb la cultura del nostre país.

La gran notícia és que hem arribat a un acord de col·laboració ContraBaix-XTAC per a formar part d'aquesta gran xarxa i, a partir del 2024, el nostre projecte de jazz de qualitat i proximitat es podrà portar a totes aquestes entitats d'arreu de Catalunya. Sens dubte és una aliança prometedora i que suposa el començament d'un gran projecte conjunt en el qual dipositem tota la nostra experiència i il·lusió perquè la bona música, en aquest cas el nostre estimat jazz, continuï vibrant i vigent com es mereix.

Us esperem a tots i a totes entre el públic dels concerts que vindran!

Marc Ayza: “A la música es dona per entès que som les persones més obertes del món i no és així.”

Martí Farré

Sota el títol de *Música i diversitat pluralitat*, amb la paraula «diversitat» expressament guixada, es va celebrar el passat mes de novembre el Fòrum 2023 de l'Acadèmia Catalana de la Música, dedicat a la presència del racisme en l'àmbit de la música. La seu barcelonina de la SGAE va acollir diverses taules amb músics, col·lectius, productors, periodistes i pedagogs que van tractar aspectes com ara el racisme en l'exercici professional, l'educació o els mitjans públics. L'ACM anunciava a principis de desembre la creació d'un Grup de Treball per desactivar el racisme. Marc Ayza, bateria i activista contra el racisme, va ser un dels participants.

Vas iniciar la teva xerrada destacant la diferència entre diversitat i pluralitat, per què?

Perquè vaig mirar la definició de «diversitat» i, comparant-la amb la de «pluralitat», incideix més en el concepte de diferència. La diferència seria magnífica si no establís jerarquies. Hi ha el que es coneix com a «patró hegemònic» i després ve tot allò que es considera «diferent». Jo crec que no hi ha ningú diferent. Les paraules importen i, a vegades, de tant fer-les servir, acaben significat una altra cosa.

També vas dir una cita del pensador Frantz Fanon: “Et diran que no hi ha cap intenció d'ofendre, però és precisament aquella falta d'intenció el que acaba ofenent.” El racisme és més sibil·lí del que ens pensem?

Per a mi és molt evident, i sempre faig la mateixa comparació: si tu vas al forn a comprar el pa, tu no saps si el forner és racista, masclista o no sé què, llevat que t'ho digui; ven el pa i prou. Però quan s'està manejan a aquesta cultura, aquesta música, home!, al final surten coses. Surt la contradicció, per exemple, de com pot ser que el jazz sigui racista. Jo dic que, com precisament s'està manejan a aquesta mena de música, és quan més es pot veure com pot de racista arribar a ser algú.

I com es manifesta aquest racisme?

Cadascú el manifesta de manera diferent. La música és una cosa més de la societat, i si una societat se sustenta sobre determinats pilars,

acaba sortint el racisme. Jo, per exemple, una de les coses que més veig, no només en la música, sinó també entre els meus veïns, és la cara de por. Un ha de ser extra simpàtic per demostrar que és bo. Ho noto i ho nota gairebé tothom amb qui ha parlat. A partir d'aquí, és decisió d'un mateix denunciar-ho, i cadascú és més o menys bel·ligerant. Jo fa molts anys que ho soc bastant, però m'he hagut d'adonar de coses, i han hagut de fer-me adonar d'altres. Soc dels que crec que aquestes coses s'han de parlar i, en el cas de la música, es dona per entès que som les persones més obertes del món i no és així.

A la xerrada també vas voler desmuntar la idea que el jazz és una música negra i, fins i tot vas parlar de la “síndrome de Larry Bird”.

Això de la síndrome de Larry Bird és perquè de jovenet jugava a bàsquet i llavors estableixo comparacions entre els meus bateries preferits i els jugadors que m'agradaven de quan jugava —anys 80 i 90. Magic Johnson era el meu ídol, i per a mi Magic Johnson és Billy Higgins. En aquella època, en el meu entorn es considerava que el millor jugador era Larry Bird i jo sempre veia el mateix: malgrat que hi havia tot de jugadors negres, el que *molava* era el blanc. En el jazz, m'he trobat amb això un munt de vegades. L'altre dia precisament vaig veure un vídeo del pòdcast *You'll Hear It Jazz* anomenat *Is Bill Evans the Larry Bird of jazz?*.

Un altre concepte en què incideixes molt és en el de «comunitat», què entens per comunitat?

És un gran tema perquè la paraula «comunitat» sovint agrada molt fer-la servir. És molt *guai* dir «comunitat», però moltes vegades em pregunto a quina comunitat pertanyo: a la comunitat negra? Ja, però a quina comunitat negra?, a la senegalesa? I a quina comunitat senegalesa?, a la del barri de tal? A vegades tinc certs dilemes amb això, perquè no sé ben bé de què es parla. Sobre el paper, la meua comunitat seria la catalana, de Gràcia i Sant Gervasi, però no funciona així.

Ara es parla molt d'afrodescendents, què en penses?

No sé... crec que en molts aspectes i en moltes denominacions anem a remolc de conceptes que s'han fet servir als Estats Units i ara, per exemple, als EUA termes com afroamericà ja estan en desús. Ara es fa servir la paraula Black, amb balta i en majúscula. Afrodescendent? No sé, a vegades termes com aquest són eufemismes de «negre». És com el mot «racialitzat»; l'entenc, però a mi no em representa. Sé què vol dir quan es diu i què engloba, però per mi la paraula «racialitzat» parteix del blanc, és a dir, que jo soc racialitzat perquè el blanc em racialitza. Jo soc més de pensar en termes com «nosaltres».

I aquest «nosaltres» qui seria?

Va lligat amb allò que deia de la comunitat. En el meu cas, aquest «nosaltres» és bàsicament els meus col·legues, la gent amb qui m'entenc, la gent amb qui puc compartir coses, i aquí entren totes les races i totes les nacionalitats. Aquest «nosaltres» no l'entenc tant com qui seria i qui no. Vull dir que m'agradaria que el que canviés fos el subjecte. Olamide Adise va dir en la primera sessió del Fòrum que no va ser negre fins que va arribar a Espanya. Moltes

vegades penso que estem orgullosos de ser negres, però som negres perquè el blanc diu que som negres. Quan anomeno “blanc” a un blanc acostuma a haver-hi cares de sorpresa.

Això que dius seria com tornar a la distinció entre diversitat i pluralitat?

Sí, és clar.

Es va parlar molt de festivals, de sales i, molt especialment, de quotes. Quin tracte es dispensa, en general, als músics negres al circuit de música en viu a Catalunya?

Pel que fa a quotes no et puc parlar amb percentatges, però sí que veig una cosa: pocs músics negres veuràs que se'ls permeti desenvolupar el seu projecte, la seva música. Allò que veig més són músics negres fent versions de música negra, normalment amb músics blancs. La Koko Jean, l'Edna Sey i jo devem ser dels pocs que fem la nostra música... Bé, ara hi ha més pena. De fet, tots els que érem a la xerrada som creadors amb personalitat pròpia, artistes que hem donat un cop de puny i hem dit: “No som aquí només per cantar qualsevol tema de soul que coneguem i entretenir-vos!”

Va sortir molt el concepte d'«espais segurs» en els quals no sentir-vos discriminats. No és una mica la constatació d'un fracàs?

A veure, si haguéssim aconseguit posar fi a la discriminació, potser no faríem Fòrums ni res que s'hi assembli. Espais segurs...? Mira, per a mi un espai segur potser seria un on no hi hagués aquesta mena de *blackface*, aquest sentir-te com un fetitxe. És curiós que, per exemple, en esdeveniments o festivals en els quals en principi hauríem de ser com si fossin nostres, no hi som mai. Per què hi hem d'anar?, perquè diguin “oh, quins cabells!, puc tocar-los?” No sé quin seria l'espai segur, però sí que no hi hauria d'haver el component fetitxista.

Quines mesures creus que caldria adoptar per acabar amb el racisme en l'àmbit de la música?

Educació, educació per acabar amb el racisme en la música, i en tot. Una de les jornades, l'última, va ser precisament sobre educació i ensenyament. Jo vaig plantejar que cal estudiar la història, però la història del racisme. Per exemple, un documental com ara *Max Roach, The Drum Also Waltzes* val més que qualsevol classe d'història del jazz. Això, d'entrada, i un altre aspecte hauria de ser el de deixar de donar més importància a l'expert en la cosa que a la cosa. Vull dir que, si tens un músic de Guinea Equatorial, per exemple, et pot aportar coses sobre la tradició del seu país, sobre els ritmes de les diferents ètnies, etcètera, i t'ho explica de manera directa.

Una denúncia que fas sovint és que els estudiants de jazz a vegades no són conscients del significat d'allò que estan tocant, que es limiten a les qüestions de caràcter tècnic.

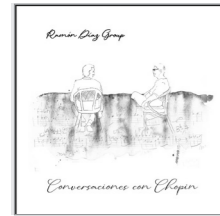
Barry Harris, en alguna entrevista que he vist per Youtube, deia el següent: “Van muntar els conservatoris, però a nosaltres no ens ha trucat ningú.” Als Estats Units hi ha moviment en aquest sentit i cada cop hi ha més músics negres que són caps de departament. A la meua intervenció en la taula sobre ensenyament, vaig dir que hi havia una frase que havia escoltat un cop: “L'harmonia és el cervell, la melodia el cor i el ritme l'estómac.” Està molt bé i té ganxo, però que no deixa de plantejar jerarquies. Al final, el ritme és l'estómac, és a dir, Àfrica, i Europa és l'harmonia, és a dir, el cervell, la intel·lectualització, allò de “jo t'ensenyo, jo et trec de l'estat salvatge...”. És una mica la mentalitat de la colonització, i crec que hi ha una mica d'això en l'ensenyament musical.

Horacio Fumero
Solo Bass Songs · 2023
Underpool
Jazz

Horacio Fumero, contrabaix / **Lucía Fumero**, piano / **Rita Payés**, trombó.

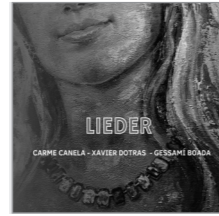
A contrabaix sol —i amb les col·laboracions puntuals de Lucía Fumero i Rita Payés—, Horacio Fumero signa un disc únic —mai n’havia fet cap literalment en solitari— que va néixer arran d’un concert inèdit a la sala Robadors 23, al Basement Jazz Fest. El músic de Cañada Rosquín, tot un referent per a diverses generacions, conegut per formar part del Tete Montoliu Trio, desplega un seguit de melodies que formen part de la seva personalitat com a músic. Un recorregut vitalista per la singular geografia dels seus gustos, que transiten de nord a sud pel continent americà: del blues al choro, passant per la zamba, la chacarera o el tango.

Ramón Díaz Group
Conversaciones con Chopin · 2023
96K Music
Jazz / Clàssica

Ramón Díaz, bateria i percussió / **Jeppe Rasmussen**, saxos i OHMS / **Marco Boi**, contrabaix / **Ruben Luis**, guitarra.

El bateria Ramón Díaz s’acosta a l’univers de Frédéric Chopin, considerat un dels representants més significatius del romanticisme musical. A partir de diferents melodies, extretes de l’obra del polonès, i més en concret de diversos preludis, valsos, balades i nocturns, Díaz i el seu quartet reinterpreten les composicions de Chopin i evocuen el seu esperit, amb una mirada contemporània, però alhora rigorosa. *Conversaciones con Chopin* és el setè treball d’un grup amb vint anys de trajectòria i diverses fites: discos amb Fresh Sound, crítiques elogioses en mitjans de referència i, fins i tot, un premi de l’AMJM.

Xavier Dotras, Carme Canela, Gessamí Boada
Lieder · 2023
Picap
Jazz

Xavier Dotras, piano / **Carme Canela**, veu / **Gessamí Boada**, veu / **Raquel Xiberta**, veu alt / **Aina Masvidal**, veu / **Lluís Escudra**, piano elèctric / **Dani Forcada**, percussió / **Toni Pujol**, contrabaix / **Cèsar Martínez**, bateria / **David Montero**, saxo / **Pol Maresme**, contrabaix / **Joan Carles Dulsat**, bateria.

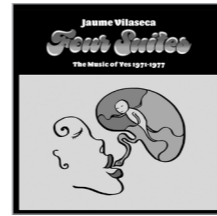
El pianista maresmenc presenta un treball fins a cert punt diferent en la seva fecunda trajectòria: una selecció de cançons d’autoria pròpia interpretades, principalment, per dues de les veus més rellevants del país, Carme Canela i Gessamí Boada. El títol del disc, respon a la voluntat de Xavier Dotras de vindicar la forma del lied, que ell mateix associa al seu estil jazzístic, “salvant les distàncies”, aclareix. Pel que fa al to, *Lieder* és, en paraules del canetenc, un “recull d’emocions”.

Smack Dab
Supertralla · 2023
The Changes
Jazz

Oriol Vallès, trompeta / **Lluc Casares**, saxo tenor / **João Pedro Coelho**, piano / **Pau Sala**, contrabaix / **Joan Casares**, bateria.

“Smack Dab, el quintet català de hard-bop, continua al peu del canó”, anuncia al full promocional del disc, en el qual també destaquen l’experiència de vuit anys de trajectòria, amb un currículum de traca i mocador. *Supertralla*, com el seu nom indica, és un treball energètic, amb composicions d’Oriol Vallès, dels germans Casares i dos estàndards. Amb el “científic del beat João Pedro Coelho” com a convidat especial, desgranen un repertori amb evocacions de tota mena i en la millor tradició del hard-bop i estils afins.

Jaume Vilaseca
Four Suites (The Music of Yes, 1971 - 1977) · 2023
Discmedi / Blau
Jazz

Jaume Vilaseca, piano / **Adrià Pinto**, contrabaix / **Estefy Chamorro**, bateria i percussions / **Sergio del Boccio**, veu / **Mar Vilaseca**, veu / **Roger Mir**, saxo alt / **Victor Carrascosa**, trompeta / **Joan Codina**, trombó.

A partir de quatre suites de Yes —*Close to the Edge* (1972), *The Remembering: High the Memory* (1973), *The Gates of Delirium* (1974) i *Awaken* (1977)—, que corresponen a l’època progressiva i més creativa del grup, el pianista Jaume Vilaseca reinterpreta en clau jazzística una música sinuosa, farcida de canvis i girs de guió. Tot plegat ho materialitza del més absolut respecte a l’obra original de la banda britànica, com ja va fer en el seu moment amb Genesis. L’acompanya, a més, un grup amb el bo i millor de les noves fornades del nostre jazz, que també ha participat en els arranjaments (Roger Mir) i en què destaquen les veus de Sergio del Boccio i Mar Vilaseca.

Gorka Garay
Third Moon of Jupiter · 2023
Microscopi
Jazz

Gorka Garay, saxo / **Joan Monné**, piano / **Miguel Ángel Cordero**, contrabaix / **Marc Miralta**, bateria / **Marina Sala**, violí / **Ana Fernández**, violí / **Carla Rica**, viola / **Marçal Mialet**, violoncel.

Third Moon of Jupiter és el tercer treball del saxofonista Gorka Garay, un disc en el qual explora nous territoris sonors a partir de l’encontre entre el quartet de jazz i el de corda. Amb una “experimentació apassionada, allunyada de convencionalismes”, segons la promoció discogràfica, el músic barceloní juga amb diferents escoles de l’univers jazzístic —i d’altres estils—, com ara les tendències més actuals del jazz, el soul, el jazz modal, el choro o l’anomenat jazz espiritual. Amb tot plegat forja una música en la qual destaquen tant l’equilibri climàtic com una sonoritat bastida des de la fusió entre els dos quartets.

Suk Ensemble
L’orient espès, un viatge oníric de Catalunya a Pèrsia · 2023
Tula Records
Tradicional / Fusió / Experimental

Raül Costafreda, guitarres, mandola i síntesi analògica / **Massud Naderi**, tonbak / **David Domínguez**, caixó / **Jordi Molina**, tenora / **Maliheh Moradi**, veu / **Mariona Sagarra**, veu i efectes / **Neila Benbey**, veu / **Ernesto Briceño**, violí / **Yan Adrover**, baix / **Daniel Copquin**, baix / **Pedro J. González Bermúdez**, bateries i kaos pad / **Ali Nuri**, tar / **Jordi Herreros**, bateria.

Raül Costafreda encapçala aquest conjunt, nascut l’any 2007, amb una sonoritat a cavall de la música tradicional catalana i iraniana i la música experimental. Amb voluntat de trobar ponts entre les músiques de l’Iran i Catalunya, Suk Ensemble va forjar un espectacle produït pel Taller de Músics, *L’orient espès*, amb reinterpretacions de música clàssica persa, folklore català i temes propis. El disc inclou musicacions de Salvat-Papasseit, Omar Jayan i Rumi, i es va presentar en la darrera edició del Tradicionàrius.

Madera Viva Trío
Senderos · 2023
Microscopi
Jazz / Cançó / Pop

Vicenç Solsona, veu i guitarres / **Pau Lligades**, veu i contrabaix / **Ramón Àngel Rey**, bateria.

A cavall del jazz, la cançó i el pop, Madera Viva Trío presenta el seu primer disc, amb un repertori de cançons d’autors —o popularitzades per— com Toti Soler, Gato Pérez, José Feliciano i altres, i temes propis, escrits i cantats per Lligades i Solsona. El trio, que té el seu origen en un disc homònim de Pau Lligades, concedeix protagonisme a l’estructura i les melodies de les cançons, això és amb influències llatines, de pop i altres estils, però amb un sediment netament jazzístic. Amb un fort protagonisme de la veu, hi col·laboren Gemma Humet i Eva Llorens i, fent cors, Eva Cabrera, Aleix de Gispert i Jofre Fité, entre d’altres.

Assessorament legal, laboral i tributari

Blasco-Sellarès i Associats, SRL

- 6 hores d'assessorament anual gratuït.
- Descomptes en gestions i accions judicials.
- Assessorament tributari (IRPF, IVA i altres impostos).
- Assessorament legal (propietat intel·lectual, contractes discogràfics, drets d'autor, management).
- Assessorament laboral i Seguretat Social.
- Assessorament a músics amb estructura empresarial i/o societària (productors, estudis de gravació, promotors, etc.).

93 487 28 42 · ars@ars.legal · www.ars.legal

Botigues de discos

Disco 100

- Descompte del 5% en tots els productes.

93 284 09 04

Jazz Messengers

- Subscripció anual gratuïta a la revista mensual de Jazz Messengers. Demanar l'oferta a la botiga al fer una compra mínima de 30 euros.

93 215 88 46 · info@jazzmessengers.com

Botigues d'instruments

Unió musical

- Descompte preferencial en la compra de productes.

93 200 81 00 · muntaner-info@umusical.com

Musical Fusté S.L

- Descomptes entre el 10 i el 25% en tot tipus d'instruments i accessoris.

93 455 92 58 · www.musicalfuste.com

Pianos Mas

- Descompte mínim del 10% en la compra d'instruments i accessoris musicals, exceptuant els pianos.

- Descompte especial en el cas de la compra de pianos, depenent del tipus i model.

93 232 64 57.

Sales i clubs

Cafè del Teatre (Escorxador Lleida)

- Descompte d'un 25% en el preu de l'entrada a concerts. 97 327 93 56 · www.cafedelteatre.com

Cicle Contrabaix

- Descompte 20% en els concerts del cicle

Christian@contrabaix.com

93 685 32 42 · www.contrabaix.com

Jamboree

- Els socis de l'AMJM gaudeixen dels beneficis VIP-MUSICS JAMBOREE, amb diversos descomptes segons l'activitat. Consulteu condicions amb l'oficina de l'AMJM.

Luz de Gas

- Entrada lliure a la sala i a tots els concerts, exceptuant aquells als quals el promotor sigui aliè.

93 209 77 11 · www.luzdegas.com

Nova Jazz Cava (Terrassa)

- Descompte del 20% en totes les activitats organitzades per Jazz Terrassa - Club de Jazz d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals de Terrassa, dins la temporada estable de jazz de la Nova Jazz Cava i del Festival de Jazz de Terrassa · 93 780 50 12 · www.jazzterrassa.org

Comunicació

Comunicom

- Descompte 20% en disseny gràfic de portades de discos, caràtules digitals, CDs, LPs, pòsters i flyers. Pack Opera Prima per al primer disc de l'artista a un preu especial. 656 584 850 · comunicom.es/AMJM

CR12

- Web i e-mail amb domini propi.

- Alta 29 euros (una vegada) i 5 euros mensuals.

902 012 075 · www.cri2.com

Oliver Adell

- Fotògraf freelance. Descompte 15% sobre el pressupost del treball a realitzar.

626 411 863 · zelanda03@yahoo.es

oliverphoto.cat/ca

Imma Casanellas

Fotògrafa de concerts i espectacles. Descompte pels socis: 15% sobre el pressupost de l'encàrrec.

606 507 881 · immacas@hotmail.com

www.immacasanellas.cat · IG @immacasanellas

Rosazul Promo

- 10% descompte en els serveis de promoció de música.

93 224 01 17 · 655 170 854 · www.rosazulpromo.com

La Costa Comunicació

- 15 % descompte en serveis de comunicació cultural

93 310 38 88 · www.lacosta.cat

Estudis de gravació i sonorització

Aclam Records

- Preu hora: 20€
- Preu dia: 160€
- Pack gravació superior a 3 dies: 150€ /dia.
- 20% descompte en totes les tarifes.

Consell de Cent, 215 08011 Barcelona · 93 487 20 45

Carles Dénia, producció musical i estudi de gravació

- 25% de descompte

C/ Colón, 50 · 03700 Dénia (Alacant).

663 730 499 · 600 638 942 · info@carlesdenia.com

http://vimeo.com/58428202

https://www.dropbox.com/sh/7zd5r375a4qifk6/nQ-UllkdJC

Estudis 44.1

- 10% de descompte a les tarifes d'hores d'estudi.

972 39 45 46 · www.44.1estudidegravacio.com

KitfluSound

- Descompte 25% sobre els preus.

607 764 728

kitflu@kitflusound.com · www.kitflusound.com

L'Estudi de l'Apolo

- 20% de descompte en serveis d'àudio, vídeo i cursos especialitzats. 629 426 570

Rafael Puertas: rafa.lestudi@sala-apollo.com

www.sala-apollo.com/es/l%27estudi/l-estudi

Mars Musical Audio Recording Studio

- 15% de descompte sobre les tarifes actuals

652 828 140 · www.marsstudio.audio

MordiscoRecords

- 10% de descompte en gravació en alta fidelitat amb equip mòbil, d'altíssima qualitat, en qualsevol lloc i circumstància.

653 862 323 · igor.binsbergen@gmail.com

www.mordiscorecords.com

RKMM Livemusic

- Oferta especial socis sòcies en gravació de vídeos en directe, plató (5 càmeres) i microfonia i audio pro (Mix i Mastering) al Nan Mercader Estudi Canal de Youtube R K M M · L i v e m u s i c

658 96 40 19 · Nan Mercader

Rosazul

- 10% de descompte en tots els serveis.

93 224 01 17 · www.rosazul.com

Rulot

Sonoritzacions i il·luminacions d'actes, lloguer de material, bucs d'assaig, edicions de CD, K7, vinils i DVD, fabricació de flight cases, estudi de gravació i sala de concerts. Descomptes segons producte.

93 278 81 02 · www.larulot.com

Sonostudi

- Descompte del 25% en el lloguer de material.

- Equip de so de 500w complet 8ch. Inclou PA, taula i microfonia 135€, més IVA (21%).

- Equip de so de 1000w complet 8ch. Inclou PA, taula i microfonia 165€, més IVA (21%).

93 300 16 30 · www.sonostudi.com

Equips i suports

AmplisBarry

- 10% de descompte.

Font Florida, 10 · 08004 · Barcelona

934 254 781 · genibarry@yahoo.es

Delta-Pro

- Descompte sobre els preus de tarifa.

93 210 58 85 · info@delta-pro.com.

www.delta-pro.com

RB Audio Technology

- Audio, micros, amplificació, més alta qualitat

605 25 13 96 · rbaudiotec@gmail.com

Salut

Josefina Llargués (psicopedagoga, logopeda, homeòpata i naturòpata)

- 15% de descompte en tots els serveis.

http://josefina-llargues-terapies-naturals.cat

607969939 · josefinallargues@hotmail.com

Kenzen Pilates Studio

- Classe de prova gratuïta i 20% de descompte en la quota mensual. Muntaner 81, sobre-àtic, 1a.

08011 Barcelona. 93 453 86 05 · 686 006 920

www.kenzenpilates.com

KOS Fisioterapeutes

- 10% de descompte en totes les sessions.

93 412 06 27 · www.kosfisioterapeutes.com

info@kosfisioterapeutes.com

Marta Pugès (fisioterapeuta)

- Primera visita gratuïta i un 15% de descompte en la resta de sessions · 669 94 63 85 (horas convingudes).

Visites a Tona i Barcelona.

Susana Ramon Mètode Feldenkrais

Educació somàtica per a músics

- 10 % de descompte en sessions individuals i tallers col·lectius. Art, Moviment & Expressió. 670 343 627

contact@susanaramon.com · www.susanaramon.com

Coaching

Coaching per a músics

InPuls Art Coaching. Susana Ramon

- 10% de descompte · 670 343 627

contact@susanaramon.com

www.metodofeldenkrais.com

Hotels

Hotel Nouvel

- Descompte mínim del 10% al preu de l'habitació sobre la millor tarifa disponible a la web de l'hotel

+34 93 301 82 74 · www.hotelnouvel.com

Locals d'assaig i coworking

CAB38B Oto Music House

Espai d'assaig/performance amb equipament tècnic i amb capacitat per 25 persones assegurades.

- 17€/hora de lloguer. Descompte 10% per dia sencer o mitja jornada

www.octaviobugni.com/the-music-studio

CoMusicWork

Bucs d'assaig, espai de coworking, salad'esdeveniments...

- 10% descompte

682 62 12 10 · oriol@comusicwork.com

hola@comusicwork.com

Assegurances

Assegurances MUSSAP

Assegurança d' Instrument a tot risc, contra robatoris i accidents, a partir de 41 € l'any.

Assegurances d'automòbils, llar, bicicleta, patinet elèctric, animals de companyia, etc.

- 10% descompte

Contacte: marc.carrasco@mussap.cpm

Informació: 932 95 63 00

Fes-te soci!

Per què?

Perquè formes part d'un col·lectiu que defensa els teus drets laborals i professionals

Estàs representat davant de polítics, institucions, empreses i associacions

Tens una oportunitat real de millorar la teva professió

Podràs accedir a informació sobre ofertes de feina, beques, subvencions, convocatòries...

Associem-nos i millorem la nostra professió

L' Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJM) és una entitat cultural, democràtica i de caràcter sindical creada l'any 1989 amb la finalitat de representar el col·lectiu de músics professionals i aconseguir millores culturals, socials i econòmiques. L' AMJM forma part de la Acadèmia Catalana de la Música i altres entitats en defensa del sector.

Els nostres objectius:

l Defensar els interessos del músic professional | Ser l'interlocutor legítimat davant les institucions | Divulgar la música i les activitats dels socis

Els nostres serveis:

l Assessorament jurídic | Descomptes i ofertes en empreses del sector | Informació regular i actualitzada de tot allò relacionat amb el jazz i la música moderna (convocatòries, ajudes, beques, concursos, etc.)

Les nostres eines de promoció:

l Jazz Butlletí | Festival l'Hora del Jazz-Memorial Tete Montoliu | Cicles organitzats en col·laboració amb altres entitats | Web de l'AMJM

Inscripció **8 €** • Soci professional **21 € cada 2 mesos** • Soci col·laborador * **17 € cada 2 mesos** • Soci jove < 31 anys **17 € cada 2 mesos** • Soci estudiant **40 € tarifa anual** per estudiants de grau i màster •

Promoció: Un soci presenta un nou soci **50 %** de reducció de la quota **durant 1 any**.

* El soci col·laborador rep el JazzButlletí i té accés a determinats descomptes

+ Informació tel: 93 268 47 36
e-mail: amjm@amjm.org
Passeig Colom, 6 local 4 - 08002 (Barcelona)
www.amjm.org

AMJM
ASSOCIACIÓ DE MÚSICS
DE JAZZ I MÚSICA
MODERNA DE CATALUNYA